

Continentia vicesimi libri.

Tertium liber continet historia annorum .xiiii. quibus imperavit honorius cum fratre suo theodosio. Insuper etiam flores librorum cassiani de institutis monachorum et collationibus patrum. Habet autem capitula .cxxx.

De imperio honorij et theodosij & sancto desiderio linguonensi. .i.

De miraculis eiusdem martiris. .ii.

De sancto antidio bisuntinensi. .iii.

De bellis honorij imperatoris. .iiii.

De sancto maximo tharimensi. et scriptis eius & heresi predestinatorum. .v.

De iudeo ficto baptizato. et alijs quibusdam incidentibus. .vi.

De inuentione corporum sancti stephani cum socijs suis. .vii.

De miraculis eiusdem martiris. .viii.

Item de eodem. .ix.

Adhuc de eodem. .x.

De bonifacio papa et quibusdam alijs incidentibus. .xi.

De sancto aniano aurelianensi. .xii.

Qualiter urbem suam liberavit ab hincis. .xiii.

De morte honorij et collationibus cassiani. .xiv.

De numero et materia librorum eiusdem. .xv.

De doctrina eiusdem de habitu monachorum. .xvi.

De modo psallendi et orandi. .xvii.

Adhuc de oratione et vigilia. .xviii.

De forma recipiendi et instruendi novitium. .xix.

De distinctione obedientie et discipline. .xx.

De disciplina et reuerentia imensa et ubique in omnibus seruanda. .xxi.

Exempla obedientie sanctorum iohannis et pafuncii. .xxii.

De peregrinatione abbatis pimusii causa humilitatis. .xxiii.

De novitio quem in ingressu de norma filigionis instruxit. .xxiiii.

De .ix. humilitatis indicijis. .xxv.

De temperantia gule. .xxvi.

De ieiunio spirituali. et quid edendum et quando et qualiter abstinentium. .xxvii.

De continentia et castitate. .xxviii.

De auaricia et proprietate monachi. .xxix.

De tribus eiusdem vicii speciebus. .xxx.

De ira perniciosa et salubri. .xxxi.

De illis qui pro superbia vel impatientia solitudinem requirunt. .xxxii.

Quod nec etiam contra insensibiles creaturas irasci liceat. .xxxiii.

De tristitia perniciosa et salubri. .xxxiiii.

De tedio vel accidia. .xxxv.

De huius vicii remedio quod est laboris exercitium. .xxxvi.

De inani gloria spirituali et occulta. .xxxvii.

De vana gloria carnali et huius vicii remedio. .xxxviii.

De spirituali superbia que temptat perfecti. .xxxix.

De superbia carnali et eius indicijis ac remedijs. .xl.

Collatio abbatis moysi de puritate cordis. .xli.

De contemplatione diuinitatis. .xlii.

De purgatione mentis a cogitationibus prauis. .xliii.

De triplici origine cogitationum. .xliiii.

Exempla de discretis presumptioe quorundam. .xlv.

Quod per humilitatem ueram acquiritur discretio. .xlvi.

De discreta refectionis corporis moderatone. .xlvi.

Collatio pafuncii de tria specie uocationis. .xlviii.

Collatio danielis de eplici causa sterilitatis mentis. .xlix.

De pugna carnis et spiritus et eius utilitate. .l.

De perniciosa securitate et tempore ac superbia. .li.

Collatio serapioidis de .viii. principalibus vicijs. .lii.

De confederatione eorum mutua sine concathenatione. .liiii.

De gula et luxuria et ira et tristitia. .liiiii.

De inani gloria et superbia. .lv.

De conflictu cum vicijs predictis. .lvi.

Collatio theodozi de prosperis et aduersis huius seculi. .lvii.

Quod iusti mens inter hec debet immobilis stare et semper proficere. .lviii.

De castitate sereni abbatis et eius responsione super mobilitate mentis. .lix.

Qualiter mens se possit in bono cogitatu stabilire et dyabolo resistere. .lx.

De corporali refectione et de diuersis sensibus scripture. .lxi.

De lapsu angelorum et eorum pugna adiuicem. .lxii.

Quod inter demones alius alii dominantur. .lxiii.

De angelis personalibus et differentia demonum. .lxiiii.

Qualiter intelligendum sit quod filii dei ingressi sunt ad filias hominum. .lxv.

Collatio ysaac de puritate mentis ad orandum. .lxvi.

Qualiter cure seculares vexant etiam claustrales. .lxvii.

De quattuor speciebus orationis et de oratione dominica. .lxviii.

De diuersis speciebus compunctionis. et affectu pure orationis. .lxix.

De diuersis causis exauditionis et de secreto orationis. .lxx.

Quod secundo qualitatem mentis format oratio. .lxxi.

De formula orationis a sancto ysaac edita. .lxxii.

Qualiter mens in oratione vaga possit stabiliri. .lxxiii.

De factis archebio episcopo et cherebone. .lxxiiii.

Collatio cherebonis de causis uitandi peccati. .lxxv.

De timore seruili et filiali. .lxxvi.

De corpore peccati destruendo per desiderium boni. .lxxvii.

De sex castimonie gradibus. .lxxviii.

De causa nocturne pollutionis. .lxxix.

De vera et perfecta castitate. .lxxx.

De miraculis dei circa peccatores diuersos. .lxxxi.

Qualiter perfectionem castitatis obtinere quis possit. .lxxxii.

Qualiter deus a nobis merita per gratiam suam extorquet. .lxxxiii.

Collatio nestorotis de vita actiua. .lxxxiiii.

Quod unusquisque proprio dono vel officio contentus sit. .lxxxv.

De vita theozica. i. speculatiua. .lxxxvi.

De gratia curatio num corporis cui prefertur curatio mentis. .lxxxvii.

Collatio ioseph de diuisis generibus amicicie. .lxxxviii.

De .vi. gradibus amicicie vere seruande. .lxxxix.

De impatientia et ficta patientia. .xc.

Item de eodem. .xci.

Quod melius sit tolerare quam tolerari. nec tamen semper tolerandum. .xcii.

Qualiter debeat dari locus ire. et de ruptione feris amicicie. .xciii.

De incauta diffinitione utrum obliget. .xciiii.

Quod in huiusmodi recurrendum sit ad intentiones.

spondentis.	.xcv.
Q nostre diffinitioni vel sponfioni n̄ est pertinaciter adherendū si potest in meli? mutari.	.xcvi.
Collatio piaronis de doctrina seniozum humiliter suscipienda.	.xcvii.
De duob? geneib? bonorū monachorū	.xcviii.
De aliis duobus generib? malorū.	.xcix.
De humilitate & patientia p̄seruāda.	.c.
De inuidia detestanda.	.ci.
De iohanne senioze cur heremitica vita relicta ad cenobialem transierit.	.cii.
De cōmendatōne veniūq; vite.	.ciii.
De vtriūq; professione et imperfectione	.ciiii.
Q in solitudine nō extinguitur viciozum affect? sed reprimuntur effectus.	.cv.
De examinatione patientie proprie.	.cvi.
De examinatione proprie castitatis.	.cvii.
Collatio pinufii de perfectōe p̄nitentie	.cviii.
De conuersione sancti theone.	.cix.
Q ieiunia et alia huiusmodi p̄ loco et tēpore seruanda sunt et moderanda.	.cx.
De primiciis et decis spūaliter offerēdis	.cxj.
Q perfectis non est lex posita quia communia su pergrediuntur precepta.	.cxii.
De diuersis causis stimulozum carnis	.cxiii.
Q nō semper p̄ carnis pollutione sit abstinentiū a sacra communione.	.cxiiii.
Q a culpis venialibus nemo p̄ter cristū sit immunis.	.cxv.
De excellentia et perspicuitate vite contemplatiue.	.cxvi.
Q ea que imperfectis inculpabilia videntur perfecti grauiā in se reputant.	.cxvii.
Qualiter corpus mortis aggrauat aīaz.	.cxviii.
Q propter venialia non oportet quemq; a sacra communione se subtrahere.	.cxix.
Collatio abraham de omnimoda solitudine appetenda.	.cxx.
Q figendū sit et corp? i loco et mēs i dō.	.cxxi.
Q quedam facta perfectozum nō sunt infirmis trahenda in exemplum.	.cxxii.
Q perfectionem appetenti fugienda sunt parentum et amicozum blandimenta.	.cxxiii.
Q melius sit pauca merita cuz securitate acquirere q; ad maiora lucra cū piclo aspirare	.cxxiiii.
De radicibus viciozum in anima.	.cxxv.
Q n̄ sit fugienda peit? hoīm frequentia	.cxxvi.
De austeritate mēdū aliquaten? relaxāda	.cxxvii.
De suauitudo christi et ei? exaspēatōe	.cxxviii.
De centuplo p̄fectozū i hac uita.	.cxxix.
De persecutionibus adiunctis et de fine sermonis.	.cxxx.

II. De impio honorij et theodosij et de sacro desiderio linguonenfi Sigibertus.

Nonoz post mortez archadii cum fratre ele suo theodosio regnauit annis .xiiii. Cepit autē anno domini .ccccxj. mundi vero quartimillesimo .lxxiiii. Hui? anno p̄zo wādali duce crofco gallias p̄uagati. mltas vrbes et ecclesias subuerterūt Crofco tandem a mariano preside arelati cape? et p̄ victas vrbes ignomiose retract? ad mortez tor-

mentatur. Sub hoc turbine inter multos martiri sanctur sedunensis. florentinus. et hilarius. desiderius linguonenfis. cum vicentio archidiacono. a tidius vesonciensis episcopus. Ex gestis facti desiderij. Huius desiderij vite incium fuit castitas. sobrietas. elemosinarum largitio. misericordia in pauperibus. pietas. modum p̄bitas. patientie. equanimitas. Itaq; vandalis urbem linguonicam obsidentib? desiderius eiusoz vrbis p̄tifer virtutibus prestatissimus. cum suis sacerdotib? vel ceteris ciuibus de muro clamabat dicens. Christi serui sumus. cristum deū viuum et verū colim? qui vniuersū mundū constituit. Nolite in nobis scelus crudele admittere. per quod dei potentia contra vos in iracundiā p̄uocetis. Vandali vero precipiti cursu irruptis portis ingrediebant in menia. At alii scalis appositis in muros diuersa parte ruentes. ignes de pergamo sumittebant et gladijs diuersisq; iaculis ciues omnes cede impia prosternebant. Antistes in ecclesia in oratōne positus inuenit. regisq; cum ceteris cristicolis obtentib? presentatur. Ille autē de perditōe ciuiū pastoralis sollicitudinis dolore replet? pro se p̄cipem rogare noluit. sed ut p̄tibus ciuib? subueniret attentius exorauit. Qui barbar? naturali crudelitate durus. cuz elocutōe barbara respōderet quod etiam vir sanctus nō intelligeret. obtulit se etiam pro suis ciuibus ceruice parata p̄ pastor ad victimam ut cessaret de ciuib? p̄tibus vel aliquatū iam ruina. Nulla rector impi? pietate p̄motus sed crudelitatis perseuerātia inflamatus caput amputari precepit sacerdotis. plures etiam christianos eadem sententia simul iteri re precepit. et in toto pergamo in cristi cōfessioe perseuerātes. eadem die diuersa sūt passim cede prostrati. Et quicūq; christum cōfess? se dixit in eū credere de cultu religionis interrogat? nusq; in tota vrbe potuit euadere. **II. De miraculis eiusdem martiris.**

Hoc confirmādum autem preclari martiris testimonij veritatem porta vbi percussor pro admissio scelere reus impulsioe capitis semetipsum peremit nullū ab eodem tempore ingressiois officium viatibus prebuit. nec egrediendi ab vrbe aditū p̄p̄s ulterio? parefecit. sed saxo clausa pro offensiois iudicis dam nata potius perseuerat. Deniq; cū ipse gladiator sacerdotis beatum corp? truncaret. in librum diuinum apertum ferientis ictus peraccessit. et ibi quidem multa folia perforauit. diuina tamē saluatione literarum tramitem non contigit. Effusio sanguinis et liuor in libro certum beati martiris passionis indicium manifestat. et in nullo scripture seriem legentibus perturbat. Deniq; nō post multum temporis deus iudex iustus sancti sui desiderij martiris vel ceterozum martirum vrbis ipsius vltione commot? in arelatensi vrbe crofco principem suis tradidit inimicis. Qui captus catheratusq; tandiū est diuersis tormentis tempore diuturno afflictus. quousq; per crudelissimam assiduamq; cedem ad mortis interitum iuxta suū meritum perueniret. Beatus igitur desiderius p̄tifer ob precedentem conuersatiōem et boni operis studiū. condignā martirij coronā promeruit. Nam si quis ad eius limina egrotus aduenerit. in deo opiculante reuertitur confortatus. Si metore perterrit? sancti martiris obtentu iōe redit